

Nota van toelichting

I Algemeen deel

1. Inleiding

Met dit besluit worden de tarieven voor de diergezondheidsheffing voor het jaar 2022 vastgesteld. Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 9.25, eerste lid, van de Wet dieren, dat bepaalt dat de tarieven voor de diergezondheidsheffing bij algemene maatregel van bestuur worden vastgesteld. Omdat de regels over de diergezondheidsheffing sinds 21 april 2021, toen de nieuwe Europese diergezondheidsverordening¹ van toepassing is geworden, onderdeel uitmaken van de Wet dieren, is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de vaststelling van de tarieven, en ook de andere bepalingen over de diergezondheidsheffing die bij algemene maatregel van bestuur worden gesteld, onder te brengen in het Besluit diergezondheid. Het oude Besluit diergezondheidsheffing is daarom ingetrokken.

De nieuwe tarieven voor 2022 zijn toegelicht in dit algemeen deel. Andere onderdelen van het toenmalige Besluit diergezondheidsheffing die nu onderdeel zijn geworden van het Besluit diergezondheid, zijn – op een enkele kleine uitzondering na – ongewijzigd ten opzichte van het vorige jaar. Zij zijn in het artikelsgewijze deel toegelicht.

2. Diergezondheidsheffing

2.1. Achtergrond

Op grond van de in hoofdstuk 9, paragraaf 4, van de Wet dieren opgenomen regels over heffingen wordt een diergezondheidsheffing geheven bij degenen die in de uitoefening van hun bedrijf kippen, kalkoenen, eenden, schapen, geiten, varkens of runderen houden, of broedeieren of vaccinbroedeieren inleggen. Tevens wordt een diergezondheidsheffing geheven bij niet-bedrijfsmatige houders van geiten en schapen. Deze heffingen komen ten goede aan het Diergezondheidsfonds (hierna: DGF of fonds; zie artikel 9.2 tot en met 9.4 van de Wet dieren). Uit het fonds worden de kosten van de preventie en bestrijding van dierziekten betaald. Via de diergezondheidsheffing dragen de betrokken houders dus bij aan de kosten van preventie en bestrijding van dierziekten.

Gelet op artikel 9.22 van de Wet dieren hebben het Rijk en de betrokken sectoren afspraken gemaakt over de bijdragen van de betrokken sectoren in de periode van 2020 tot en met 2024. Deze afspraken zijn vastgelegd in het Convenant financiering bestrijding besmettelijke dierziekten 2020–2024 (hierna: convenant; Stcrt. 2019, nr. 39306). Overeenkomstig artikel 9.25, zesde lid, van de Wet dieren zijn de vertegenwoordigers van de onderscheiden sectoren betrokken bij de totstandkoming van de begroting en de tarieven voor het jaar 2022.

2.2. Begroting fonds

De begroting voor het fonds voor het jaar 2022 is gebaseerd op de uitgaven vanuit het fonds van 2018 tot en met 2020, lopende contracten en verwachte veranderingen in deze kosten (inclusief indexatie). Bij het bepalen van de hoogte van de diergezondheidsheffing wordt, naast de begroting, tevens gekeken naar onder andere de hoogte van de opgebouwde crisisreserves en eventueel opgebouwde tekorten of overschotten.

De begroting van het diergezondheidsfonds bestaat voornamelijk uit jaarlijks terugkerende kosten: (basis-)monitoring, voorzieningen, uitvoering en autoriteit Diergeneesmiddelen. In de begroting is per sector ook een bedrag opgenomen voor verdenkingen. De hoogte van deze

¹ Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende overdraagbare dierziekten en tot wijziging en intrekking van bepaalde handelingen op het gebied van diergezondheid ('diergezondheidswetgeving') (PbEU 2016, L 84), nota van toelichting bij Besluit diergezondheid en het besluit van 24 maart 2021, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van een aantal artikelen van de Wet dieren over diergezondheid, van de wet van 5 juli 2017 tot wijziging van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en de Wet dieren in verband met de herziening van het heffingenstelsel ten behoeve van de kosten van de bestrijding en het weren van besmettelijke dierziekten, zoönosen en zoönoseverwekkers (herziening heffingenstelsel Diergezondheidsfonds) (Stb. 2017, 313) en tot het doen vervallen van bepalingen van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (Stb. 168).

incidentele kosten is gebaseerd op de uitgaven binnen deze post in de afgelopen jaren. Bestrijdingskosten zijn opgenomen in de begroting van de pluimveesector (Salmonella). De begroting houdt geen rekening met andere bestrijdingskosten. Deze worden vergoed vanuit de crisisreserve van de betreffende sector.

De totale begroting van het Diergezondheidsfonds voor 2022 bedraagt € 34,986 mln. en is 1,9% hoger dan de begroting van 2021. Na aftrek van de rijksbijdrage aan het fonds mln.) en de geraamde EU subsidies blijft een sectorbijdrage over van € 21,129 mln. die wordt verwerkt in een diergezondheidsheffing voor de sectoren.

2.3. Bijdragen en tarieven per sector en diercategorie

2.3.1. Pluimvee

De begrote uitgaven vanuit het DGF voor de pluimveesector stijgen in 2022 met 3,6% ten opzichte van 2021 naar € 9.498.718.

Uitgavenposten (x 1000 €)		Pluimvee
Monitoring	Basismonitoring ¹	1.876
	Monitoring ²	1.138
Monitoring, verdenkingen en bestrijding	Salmonella	4.806
	Aviaire influenza (AI)	237
Verdenkingen en bestrijding	Mycoplasma (MG)	0
	Newcastle Disease (NCD)	0
Voorzieningen		824
SDa ³		57
Uitvoeringskosten		560
Crisisreserve		Zie onderstaande tekst
Tekort / overschot		Zie onderstaande tekst
Totaal		9.498

¹ Dit bedrag is inclusief vogelgriep testen (€ 933.000) en promotieonderzoek basismonitoring (€ 9.000)

² Monitoring op AI, NCD, MG, nzS (niet-zoönotische Salmonella)

³ Autoriteit Diergeneesmiddelen (SDa)

Crisisreserve

In de winter van 2020 – 2021 zijn kosten gemaakt voor de bestrijding van vogelgriep (HPAI). Deze kosten zijn begroot op € 5,2 mln. en worden deels gedekt door een EU-subsidie van naar verwachting € 1,8 mln. De overige uitgaven worden gefinancierd uit de crisisreserve van de pluimveesector, waardoor hier een tekort ontstaat.

Overschot

De pluimveesector heeft in de afgelopen jaren een saldo-overschot opgebouwd in het DGF van ongeveer € 16,5 miljoen. € 0,4 mln. van dit overschot is toe te wijzen aan hogere inkomsten dan beoogd uit heffingen voor de broederijen gebruikspluimvee vleeskuikens en legsector. De overige € 16,1 mln. is niet toe te wijzen aan een specifieke categorie binnen de pluimveesector. In overleg met AVINED is besloten om de crisisreserve vanuit dit overschot aan te vullen. Het resterende overschot wordt verlaagd door een korting te geven op de tarieven. In 2022 wordt €4,6 miljoen minder heffing opgelegd dan de begrote uitgaven. Deze korting wordt volgens de vaste verdeelsleutel over de verschillende pluimvee-categorieën verdeeld, waarbij bovengenoemde broederijen extra gecompenseerd worden. De tarieven voor deze categorieën wordt in 2022 op nihil gesteld.

Pluimvee-categorieën

De diergezondheidsheffing voor de pluimveesector wordt in 2022 onderverdeeld in 26 categorieën. Dat is één categorie meer dan in 2021. De 26e categorie wordt gevormd door hanen uit de legsector die bedoeld zijn voor de vleesproductie (leghaan). Opzet van deze hanen voorkomt dat deze hanen als eendagskuiken worden gedood. Elke categorie kent zijn eigen tarief per dier of ei. Over deze tarieven adviseert AVINED, een stichting waarbinnen onder andere de Nederlandse Vakbond Pluimveehouders (NVP), de vakgroep pluimveehouderij (LTO-NOP) en de Centrale Organisatie Broedeieren en Kuikens (COBK) zijn vertegenwoordigd. AVINED heeft voor de convenantsperiode 2020-2024 een vaste verdeelsleutel voorgesteld. Deze verdeling wordt, door de

toevoeging van de 26^e categorie, aangepast. Bij de verdeling van de heffing wordt uitgegaan van het volgende:

- Generieke kosten worden evenredig verdeeld over alle pluimveehouders die diergezondheidsheffing betalen. Onder deze kosten vallen de kosten voor de (basis-)monitoring, voorzieningen, uitvoeringskosten en de Stichting Diergeneesmiddelenautoriteit (SDa). Om in de verdeling ook rekening te houden met bedrijfsgrootte wordt gerekend met een verdeling op basis van de Volwaardige Arbeidskracht (VAK,) zoals tweejaarlijks gepubliceerd in de KWIN (Wageningen Universiteit & Research; WUR). Waar dit niet mogelijk is wordt gewerkt met waardetabellen van de WUR;
- Voor specifieke kosten geldt een bedrijfstype-afhankelijke verdeelsleutel. Zo worden de kosten voor de Salmonella-enting alleen doorgerekend aan bedrijven die vaccineren en worden houderijsystemen met een hoger risicoprofiel op aviaire influenza (biologische- en uitloopkippen) zwaarder belast; op basis van wetenschappelijke literatuur betalen deze pluimveehouders een factor 5.9 keer meer dan andere pluimveehouders;

Tarieven pluimvee (alle cijfers in €, behalve aantal dieren/eieren)

Categorieën		Salmonella	AI	Voorzieningen	Basismonitoring	Monitoring	SDa	Uitvoering	Tarief (excl. korting)	Aantal dieren / eieren	Heffing (excl. korting)	Korting	Heffing (incl. korting)	Tarief 2022
Vleessector	Broedeieren fok- en vermeerderingspluimvee	0,000748	0,000035	0,000241	0,000549	0,000333	0,000017	0,000164	0,002087	28.910.000	60.344	38.088	22.256	0,000770
	Eendagskuikens grootouderdieren	0,214797	0,009958	0,069246	0,157652	0,095633	0,004790	0,047060	0,599136	580.000	347.500	219.335	128.165	0,220974
	Eendagskuikens ouderdieren	0,011319	0,000610	0,003649	0,008307	0,005039	0,000252	0,002480	0,031656	7.260.000	229.827	144.670	85.157	0,011730
	Grootouderdieren	0,257541	0,011940	0,083026	0,189025	0,114664	0,005743	0,056425	0,718364	440.000	316.080	199.504	116.577	0,264947
	Ouderdieren	0,038477	0,002075	0,012404	0,028241	0,017131	0,000858	0,008430	0,107616	4.860.000	523.013	329.222	193.790	0,039875
	Broedeieren gebruikspluimvee	0,000176	0,000008	0,000057	0,000129	0,000078	0,000004	0,000039	0,000491	569.990.000	280.102	280.102	0	0
	Vleeskuikens regulier	0,001523	0,000082	0,000491	0,001118	0,000678	0,000034	0,000334	0,004260	235.650.000	1.003.657	631.775	371.882	0,001578
	Vleeskuikens traaggroeiend	0,002238	0,000121	0,000721	0,001642	0,000996	0,000050	0,000490	0,006258	108.390.000	678.334	426.993	251.341	0,002319
Kalkoenen	Vleeskalkoenen hennen	0,013314	0,000718	0,004292	0,009772	0,005928	0,000297	0,002917	0,037238	910.000	33.885	21.330	12.555	0,013797
	Vleeskalkoenen hanen	0,024919	0,001344	0,008033	0,018289	0,011094	0,000556	0,005459	0,069694	1.210.000	84.330	53.084	31.247	0,025824
	Broedeieren gebruikspluimvee kalkoenen	0,001041	0,000048	0,000336	0,000764	0,000463	0,000023	0,000228	0,002903	1.060.000	3.078	1.943	1.135	0,001071
Eenden	Broedeieren gebruikspluimvee eenden	0,000308	0,000014	0,000099	0,000226	0,000137	0,000007	0,000067	0,000858	4.790.000	4.110	2.594	1.516	0,000316
	Eenden	0,003833	0,000207	0,001236	0,002813	0,001707	0,000085	0,000840	0,010721	6.000.000	64.326	40.492	23.835	0,003972
Legsector	Broedeieren fok- en vermeerderingspluimvee	0,001345	0,000062	0,000433	0,000987	0,000599	0,000030	0,000295	0,003751	7.930.000	29.743	18.773	10.970	0,001383
	Eendagskuikens grootouderdieren	0,238165	0,011042	0,076779	0,174803	0,106037	0,005311	0,052180	0,664317	140.000	93.004	58.703	34.302	0,245013
	Eendagskuikens ouderdieren	0,111074	0,001768	0,012296	0,027994	0,016981	0,000851	0,008356	0,179320	890.000	159.594	59.762	99.832	0,112171
	Eendagskuikens gebruikspluimvee	0,079536	0,000356	0,002128	0,004846	0,002940	0,000147	0,001447	0,091400	29.960.000	2.738.341	348.257	2.390.084	0,079776
	Grootouderdieren	0,269015	0,012472	0,086725	0,197446	0,119773	0,005999	0,058939	0,750369	120.000	90.044	56.834	33.210	0,276751
	Ouderdieren	0,064894	0,003009	0,020920	0,047630	0,028893	0,001447	0,014218	0,181011	1.040.000	188.251	118.820	69.431	0,066760
	Broedeieren gebruikspluimvee	0,000118	0,000005	0,000038	0,000086	0,000052	0,000003	0,000026	0,000328	120.450.000	39.515	39.515	0	0
	Kooikippen	0,020342	0,001097	0,006558	0,014930	0,009057	0,000454	0,004457	0,056895	2.660.000	151.336	95.262	56.074	0,021081
	Scharrelkippen	0,030666	0,001654	0,009886	0,022507	0,013653	0,000684	0,006719	0,085769	13.200.000	1.132.144	712.654	419.490	0,031780
	Vrije uitloopkippen	0,048481	0,015425	0,015629	0,035583	0,021585	0,001081	0,010622	0,148406	4.590.000	681.187	391.774	289.412	0,063053
	Biologische kippen	0,092136	0,029315	0,029703	0,067624	0,041021	0,002055	0,020186	0,282040	1.830.000	516.133	296.846	219.287	0,119829
	Vaccinbroedeieren	0,000079	0,000004	0,000026	0,000058	0,000035	0,000002	0,000017	0,000221	88.000.000	19.503	12.277	7.226	0,000082
	Leghanen	0,004379	0,000236	0,001412	0,003214	0,001950	0,000098	0,000959	0,012248	2.500.000	30.618	19.273	11.345	0,004538
Totaal										9.498.000		4.617.881	4.880.119	

2.3.2. Runderen

De begrote uitgaven vanuit het DGF voor de rundersector stijgen in 2022 met 6,7% ten opzichte van 2021 naar € 6.525.912. De tarieven van runderen van 1 jaar en ouder dalen met 9,4 cent per dier, de tarieven voor runderen tot 1 jaar stijgen met 6,0 cent per dier.

Deze verandering in de begroting is een optelsom van vele kleine mutaties. Het zogeheten verwerpersonderzoek (*Brucella Abortus*) wordt verschoven van Verdenking naar Monitoring Overig. Deze verschuiving heeft geen effect op de hoogte van de begroting.

Uitgavenposten (x 1000 €)		Runderen < 1 jaar	Runderen ≥ 1 jaar
Monitoring	Monitoring Leukose	0	374
	Basismonitoring Veekijker	0	997
	Basismonitoring VMT	0	172
	Overig	359	2.827
Verdenkingen		15	116
Voorzieningen		121	941
Uitvoeringskosten		55	435
SDa		57	57
Crisisreserve (optioneel)		0	0
Tekorten (optioneel)		0	0
Totaal		607	5.919
Aantal dieren		1.600.000	2.449.491
Heffing per dier (in €)		0,379	2,416

2.3.3. Schapen en geiten

De begrote uitgaven vanuit het DGF voor de schapensector dalen in 2022 met 9,1% ten opzichte van 2021 naar € 807.791; een daling van 2,6 cent per schaap. Deze daling wordt vooral veroorzaakt door een andere verdeling van de uitvoeringskosten.

De begrote uitgaven vanuit het DGF voor de geitensector stijgen in 2022 met 21,5% ten opzichte van 2021 naar € 930.061, een stijging van 24,4 cent per geit. Deze stijging wordt vooral veroorzaakt door het toevoegen van de kosten voor de SDa (€ 57.000) en door een andere verdeling van de uitvoeringskosten. De geitensector laat vanaf medio 2021 zijn antibioticumgebruik monitoren door de SDa. De kosten die daarmee gepaard gaan, waren nog niet opgenomen in de begroting van het DGF voor 2021.

Uitgavenposten (x 1000 €)		Schapen	Geiten
Monitoring	Blauwtong	7	4
	TSE, <i>B. Melitensis</i> ¹	144	144
	Q-koorts ¹	86	258
	Basismonitoring ²	277	277
	Promotie-onderzoek basismonitoring ²	9	5
Verdenkingen		13	13
Voorzieningen	HCU ²	48	48
	Overige	127	69
Uitvoeringskosten		135	105
SDa		0	57
Crisisreserve (optioneel)		0	0
Tekorten (optioneel)		0	0

Korting hobbydieren		-38	-49
Totaal		808	930
Aantal dieren		936.187	592.026
Heffing per dier (in €)		0,863	1,571

¹ Bemonstering vindt alleen bij geiten plaats, maar omdat de resultaten ook van belang zijn voor de schapensector is de verdeling in overleg met de sector bepaald op 75-25.

² Gelijke verdeling (50-50) op basis van gelijk nut.

2.3.4. Varkens

De begrote uitgaven vanuit het DGF voor de varkenssector stijgen in 2022 met 1,3% ten opzichte van 2021 naar € 3.366.201. De begrote stijging wordt veroorzaakt toename in de kosten voor voorzieningen en uitvoeringskosten. De begrote monitoringskosten nemen af.

In 2021 werd de diergezondheidsheffing voor varkens betaald uit het saldo-overschot van deze sector in het fonds. Om die reden werden de tarieven voor dat jaar op nihil gesteld. De tarieven voor 2022 zijn (afhankelijk van de categorie) 16,4 cent, 8,2 cent, 5,8 cent of 2,5 cent per afgevoerd dier.

Vanaf D-bedrijven wordt een significant aantal varkens afgevoerd, anders dan vleesvarkens. Tot en met 2021 wordt er alleen een heffing opgelegd voor afgevoerde vleesvarkens. In 2022 gaan veehouders met een D-bedrijf ook een heffing betalen voor andere varkens die worden afgevoerd van hun bedrijf.

Uitgavenposten (x 1000 €)	Varken
Monitoring	1.465
Verdenkingen	97
Voorzieningen	1.537
Uitvoeringskosten	210
SDa	57
Crisisreserve (optioneel)	0
Tekorten (optioneel)	0
Totaal	3.366

Tarieven Varken

Categorie	Aantal dieren	Heffing per dier (in €)	Totaal per categorie (in €)
Vleesvarken van A- of B-bedrijf afgevoerd voor slacht of export	3.842.468	0,163	624.564
Big van A- of B-bedrijf, afgevoerd naar E- of F -bedrijf	3.112.592	0,057	177.075
Zeug, beer, of gelt, afgevoerd van A- of B- bedrijf	994.981	0,081	80.863
Big, afgevoerd van A- of B-bedrijf naar A-, B- of C-bedrijf of voor slacht of export	16.480.664	0,081	1.339.403
Varken, afgevoerd van C of D bedrijf	13.182.681	0,081	1.071.372
Varken, afgevoerd van E- of F bedrijf	2.982.759	0,024	72.724
Totaal			3.366.000

¹ Dit bedrag wijkt af van het begrote bedrag uit de eerste tabel met begroting door afronding van de tarieven. Alle meeropbrengsten via de varkensheffing blijven beschikbaar voor de uitgaven van de varkenssector.

3. Advies en consultatie

PM

4. Regeldruk

PM

5. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2022. Dit volgt uit artikel 9.25, tweede en derde lid, van de wet.

II Artikelsgewijs deel

Artikel I

Artikel 5.1

De begripsbepalingen uit het Besluit diergezondheidsheffing zijn integraal overgeheveld naar het Besluit diergezondheid. In de overheveling zijn daarnaast een aantal nieuwe begripsbepalingen meegenomen in verband met de herintroductie van de verschillende tarieven voor het houden van varkens in artikel 5.12 (die stonden op nihil). Het gaat om de begripsbepalingen beer, big, gelt, vleesvarken en zeug. Daarnaast is de begripsbepaling leghanen opgenomen met dit wijzigingsbesluit.

Omwille van de duidelijkheid zijn de wettelijke grondslagen van de bepalingen over de diergezondheidsheffing expliciet opgenomen in artikel 5.1, tweede lid.

Artikel 5.2

Deze bepaling regelt de ondergrens van de heffingsplicht. De Wet dieren biedt de mogelijkheid om een ondergrens in dieraantallen vast te stellen voor de diergezondheidsheffing. Als er een ondergrens is vastgesteld, wordt de diergezondheidsheffing niet geheven bij een houder die niet meer dan het vastgestelde aantal dieren houdt. Hierbij wordt ook onderscheid gemaakt tussen het wel en niet in de uitoefening van een bedrijf houden van dieren. Op grond van artikel 9.15, derde lid, van de Wet dieren in combinatie met artikel 5.2, onderdeel a, Besluit diergezondheid wordt geen diergezondheidsheffing geheven als een houder, ter zake het houden in de uitoefening van een bedrijf, niet meer dieren houdt dan 249 kippen, kalkoenen of eenden, niet meer dan 25 schapen of geiten, of niet meer dan 5 runderen of varkens. En op grond van artikel 9.16, derde lid, van de Wet dieren in combinatie met artikel 5.2, onderdeel b, Besluit diergezondheid wordt geen diergezondheidsheffing geheven als een houder, anders dan in de uitoefening van een bedrijf, niet meer dieren houdt dan 25 schapen of geiten. Bij de overheveling zijn geen wijzigingen aangebracht.

De achterliggende gedachte van de ondergrens in dieraantallen is dat ten aanzien van dieren die in kleinschalig verband of als hobbydier worden gehouden geen diergezondheidsheffing wordt gegeven. Dat houdt in dat de uitgaven van het Diergezondheidsfonds in het kader van de bestrijding en preventie van dierziekten bij die dieren volledig worden gedragen door het Rijk. Bij kleine aantallen gehouden dieren zijn de risico's van snel om zich heen grijpende besmettingen namelijk kleiner, en zijn de mogelijkheden om een ziekte adequaat te bestrijden groter. Ten behoeve van deze kleinschalige- en hobbyhouders wordt een ondergrens ingesteld.

Artikel 5.3

Artikel 5.3 betreft een uitwerking van de mogelijkheid in artikel 9.18, derde lid, van de Wet dieren om nadere regels te stellen in aanvulling op de hoofdregel van artikel 9.18, eerste lid, van de Wet dieren. In artikel 9.18, eerste lid, is bepaald dat diergezondheidsheffing voor het houden van dieren wordt geheven naar het aantal dieren van een diersoort of diercategorie dat in een kalenderjaar wordt gehouden. Als het gaat om runderen die ouder zijn dan een jaar en om schapen en geiten is deze hoofdregel eenvoudig toe te passen; deze dieren worden individueel geïdentificeerd en geregistreerd in het geautomatiseerde gegevensbestand als bedoeld in artikel 109 van de diergezondheidsverordening. Het aantal gehouden dieren kan exact worden bepaald. Voor bepaalde diersoorten en diercategorieën is het echter niet eenvoudig te bepalen hoeveel dieren van een bepaalde diersoort of diercategorie in een kalenderjaar worden gehouden. In artikel 9.19, derde lid, is daarom bepaald dat voor die diersoorten of diercategorieën bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld over de wijze waarop het aantal in een kalenderjaar gehouden dieren van die diersoort of diercategorie dan wordt bepaald.

Dit zijn concreet runderen jonger dan een jaar en varkens. Artikel 5.3 hanteert voor zowel de berekening van het aantal runderen jonger dan één jaar dat per kalenderjaar wordt gehouden als voor het aantal varkens dat per kalenderjaar wordt gehouden het aantal afgevoerde dieren als maatstaf. Deze maatstaf biedt uitkomst bij varkens, omdat varkens niet individueel als gehouden worden geregistreerd, maar op grond van artikel 5b.59 Regeling houders van dieren wel worden geregistreerd wanneer ze het bedrijf verlaten om vervoerd te worden naar een ander bedrijf of ten behoeve van slacht of export. Ook bij runderen jonger dan één jaar biedt deze maatstaf uitkomst, omdat runderen jonger dan één jaar weliswaar individueel worden geregistreerd, maar voor deze diercategorie geen goed meetmoment kan worden vastgesteld. Het gaat namelijk vooral om kalveren die gemiddeld zes tot negen maanden op een kalverbedrijf worden gehouden. Ook voor deze categorie wordt daarom aangesloten bij het moment dat de dieren het bedrijf verlaten voor slacht of export. Ten opzichte van de oude bepaling is in het tweede lid de zinsnede 'al dan niet via een verzamelcentrum' toegevoegd, om de bepaling gelijk te trekken met de bewoordingen in artikel 5.12.

Voor pluimvee geldt overigens op grond van art. 9.15, vierde lid, van de Wet dieren een geheel van de hoofdregel afwijkend regime: de diergezondheidsheffing wordt per koppel opgelegd. Dat gebeurt spoedig nadat een koppel in de stal is gebracht om door de veehouder te worden gehouden. Ook daarover zijn op grond van de Regeling houders van dieren gegevens beschikbaar. Op grond van artikel 9.21 van de Wet dieren wordt de diergezondheidsheffing voor het inleggen van (vaccin)broedeieren geheven naar het aantal (vaccin)broedeieren dat in een kalenderjaar in een broedmachine wordt ingelegd.

Artikel 5.4

Deze bepaling gaat over plafondbedragen van de totale opbrengst van de diergezondheidsheffingen. Artikel 9.22 van de Wet dieren regelt dat deze plafondbedragen vanaf 2020 bij algemene maatregel van bestuur worden vastgesteld voor periodes van vijf kalenderjaren. De plafondbedragen die met ingang van 1 januari 2020 gelden, zijn dus van toepassing tot en met 31 december 2024. Zij zijn vastgesteld bij besluit van 10 oktober 2019 tot wijziging van het Besluit diergezondheidsheffing in verband met de vaststelling van nieuwe plafondbedragen en de tarieven voor 2020 en wijziging van de maximale hoogte van de reserve (Stb. 354) en zijn met onderhavig wijzigingsbesluit gecontinueerd.

Het plafondbedrag is destijds, net als in de daaraan voorafgaande jaren, vastgesteld per sector: runderen, varkens, pluimvee (kippen, kalkoenen, eenden en broedeieren) en schapen en geiten. Deze bedragen zijn steeds opgebouwd uit een deel bestrijdingskosten en een deel reguliere kosten. De reguliere kosten, de zogeheten '5-jaarlijkse kosten', zijn kosten voor preventie, waaronder monitoring, paraatheid van voorzieningen die in geval van crisis nodig zijn en uitvoeringskosten van het innen van de heffing.

De steunmaatregelen die verband houden met het Diergezondheidsfonds en het heffingenstelsel dat die maatregelen (onder andere) financiert, zijn ter toetsing voorgelegd aan de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft besloten geen bezwaar te maken, omdat de staatssteunregeling verenigbaar is met de interne markt. Ook de financiering van de steun met

parafiscale heffingen heeft geen aanleiding tot bezwaar gegeven.² Dit oordeel van de Europese Commissie had een looptijd tot 31 december 2021. Bij besluit van 16 december 2020 (PbEU 2020, C 9254) is de verlenging tot 31 december 2022 goedgekeurd.

Artikel 5.5

Deze bepaling gaat over de bijdrage die in de tarieven wordt opgenomen voor een crisisreserve. Bestrijdingskosten voor dierziekten zijn lastig op voorhand te begroten. Om die reden wordt in de tarieven een bijdrage opgenomen voor de vorming van een crisisreserve. Ten behoeve van het bedrijfsleven wordt daarmee een zodanig fondsvermogen opgebouwd dat de eerste kosten van een dierziekte-uitbraak uit het Diergezondheidsfonds betaald kunnen worden. Naar verwachting worden zo tariefwijzigingen beperkt. Een deel van de uitgaven voor een uitbraak kan namelijk direct worden betaald uit de reserve en een deel kan worden verwerkt in de tarieven van één later jaar, als onderdeel van de tarieven.

De omvang van de reserve mag ten hoogste 40% van het plafondbedrag zijn (artikel 9.23, derde lid, van de Wet dieren). In artikel 5.5 zijn de in het toenmalige Besluit diergezondheidsheffing opgenomen bedragen gecontinueerd.

Artikel 5.6 - Artikel 5.12

Deze bepalingen bevatten de tarieven voor de diergezondheidsheffing. Er zijn ten opzichte van het toenmalige Besluit diergezondheidsheffing geen andere wijzigingen aangebracht dan die, genoemd in het algemeen deel. Opgemerkt wordt dat de tarieven voor varkens met dit besluit worden geherintroduceerd (voor vorig jaar was het tarief in het toenmalig Besluit diergezondheidsheffing op nihil gezet). Het is dezelfde bepaling als in het Besluit diergezondheidsheffing van 2019, maar in het vierde lid is 'vleesvarken' vervangen met 'varken'. Aan artikel 5.7 lid 3c is toegevoegd dat dit tarief ook geldt voor ingelegde vaccinbroedeieren. Tot slot is dus de nieuwe categorie 'leghanen' geïntroduceerd.

Artikel II

Met de overheveling van de bepalingen uit het Besluit diergezondheidsheffing naar het Besluit diergezondheid vervalt het Besluit diergezondheidsheffing

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

² Besluit van 14 augustus 2015, PbEU 2015, C 325.